

عنوان مقاله:

نگرش قرآن کریم در مورد بهره برداری از منابع طبیعی یا تخریب محیط زیست

محل انتشار:

سومین همایش ملی انجمن های علمی دانشجویی رشته های کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیدمحسن حسنی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی و عضو انجمن علمی جنگلداری دانشگاه تهران

سیدصادق حسنی - دانش آموخته کارشناسی دانشگاه پیام نور چادگان

قوام الدین زاهدی امیری - دانش آموخته کارشناسی دانشگاه پیام نور چادگان

محمدرضا مروی مهاجر - استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بحران محیط زیست و بهره‌برداری‌های بی‌رویه از طبیعت در روزگار ما اقشار مختلفی از دانشمندان جهان را دل‌نگران کرده است. بسیاری از فرهیختگان معاصر معتقدند که اگر از شتاب فزاینده روند ویرانگری در منابع طبیعی و محیط زیست جلوگیری نشود سلامت کره زمین و ادامه حیات بشر و دیگر موجودات زنده در معرض خطر جدی است. احکام اسلامی درباره محیط زیست فراوان است و متنوع، گروهی از این احکام (چه مستحب و چه واجب) ایجابی هستند و مسلمانان را به انجام اعمالی درباره منابع طبیعی و محیط زیست فرا خوانده‌اند. به عنوان نمونه، آیات قرآن آدمیان را به تفکر در طبیعت و منابع طبیعی فرا می‌خواند و تأمل در جلوه‌های طبیعت را برای انسان‌ها بسیار سودمند و سازنده میدانند. قرآن کریم در چندین آیه هرگونه ویرانگری طبیعت و نابودی جنگلها و مراتع را با عنوان فساد فیالارض یاد میکند. شاید در ابتدا این تعبیر زیبایی قرآن را اغراق آمیز بدانیم و بگوییم که خداوند برای جلوگیری از نابودی جنگلها و مراتع این سخن زیبا را در قرآن بیان نموده است، ولی واقعیت همان سخن زیبای قرآن است زیرا اگر درختان و گیاهان و جنگلها و مراتع نباشند، دیگر حیوانات و حیات وحش معنایی ندارد و حیات و نسل آنها و همچنین زندگی انسان نیز به خطر می‌افتد. و با تبدیل شدن بارانها به سیل مانند مناطق بیابانی‌خسارات زیادی به اقتصاد کشور وارد میکند. و بدون درخت و گیاه دیگر خبری از هوای پاک نخواهد بود و این معضل میتواند همچون امروزه جان انسان‌ها را بگیرد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، منابع طبیعی، قرآن کریم، فساد فی الارض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/457425>

